RETSMØDERAPPORT
i sag 143/85 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Forordning nr. 649/78 har til formål at fremme afsætningen af overskudssmør i form af koncentreret smør bestemt til madlavning derved, at det koncentrerede smør afsættes til nedsat pris med henblik på umiddelbart forbrug, og på betingelser, hvorefter det sikres, at det koncentrerede smør ikke anvendes til andre formål end det tilsigtede, og således at der i alle afsætningsled sikres en differentiering mellem det pågældende smør og andet smør på det fælles marked.

Med henblik herpå er det i forordning nr. 649/78 bestemt, at smør fra offentlige eller private lagre kan sælges til nedsat pris i mængder på 1 ton eller derover mod, at køberen stiller en sikkerhed for forarbejdningen på 145 RE/100 kg og mod, at køberen lader smørret koncentrere og emballere senest fire uger efter overtagelsen af smørret.

Myndighederne i hvert enkelt medlemsstat skal påse, at de kvalitative normer for smørret er overholdt (artikel 5, stk. 2, andet led), og fra udlagringen og indtil detailhandelens overtagelse er smørret undergivet toldkontrol eller en tilsvarende administrativ kontrol (artikel 6) med henblik på at undgå, at det anvendes til andre formål end det tilsigtede, ligesom medlemsstaten sørger for kontrol på stedet under forarbejdningen og emballeringen (artikel 7).

Endelig bestemmes det i artikel 5, stk. 1, tredje led, i forordning nr. 649/78, således som den var affattet på tidspunktet for omstændighederne i hovedsagen, at »det koncentrerede smør skal ... forhandles i bægere med højst 250 g, hvis form sikrer, at der kan skelnes mellem emballagen for det koncentrerede smør og emballagen for smør, og som på oversiden med mindst 5 mm høje bogstaver er påført en eller flere af følgende benævnelser: 'koncentreret smør til husholdningsbrug', 'Beurre concentré pour la cuisine', 'Butterschmalz', 'Butterreinfett', 'Burro concentrato da cucina' ...«.

Den af køberen stillede forarbejdningssikkerhed frigives kun for de mængder smør, der er forarbejdet og emballeret i overensstemmelse med betingelserne i forordning nr. 649/78, medmindre der foreligger force majeure.

I medfør af forordningen købte selskabet Nicolas Corman i henhold til fem kontrakter af Office belge de l'économie et de l'agriculture (det belgiske interventionsorgan) (herefter benævnt O. B. E. A.) 210 tons smør i perioden 25. marts 1978-19. februar 1979, idet selskabet betalte den nedsatte pris og stillede den i den forbindelse fastsatte forarbejdningssikkerhed. I september 1979 frigav O. B. E. A. sikkerheden med hensyn til to af de nævnte kontrakter, konkret et beløb på 7 633 440 BFR. Den 8. januar 1982 erklærede O. B. E. A. derimod den sikkerhed, sagsøgeren havde stillet med hensyn til de tre øvrige kontrakter, i alt 7 097 160 BFR, for fortabt, idet interventionsorganet afviste at frigive sikkerheden, efter at Kommissionens tjenestegrene havde gjort opmærksom på, at Corman efter Kommissionens opfattelse ikke fuldt ud havde overholdt betingelserne i artikel 5 i forordning nr. 649/78. Den manglende overensstemmelse med de pågældende bestemmelser bestod ifølge Kommissionen i, at Corman ved emballeringen af smørret havde ladet de obligatoriske benæv-

* Processprog: Fransk.

nelser påføre et aftageligt stykke metalliseret papir, som var anbragt mellem smørret og det gennemsigtige låg, der lukkede bægeret, selv om benævnelserne ifølge Kommissionen skulle være påført lågets overside.

Den 22. november 1982 anlagde Corman sag mod O. B. E. A. ved tribunal de première instance de Bruxelles med påstand om, at interventionsorganet kendtes pligtig at frigive den sikkerhed, det havde erklæret fortabt den 8. januar 1982.

Heroverfor nedlagde O. B. E. A. påstand om, at Corman tilpligtedes at tilbagebetale den sikkerhed, der var frigivet i september 1979, idet den var udbetalt med urette.

Tribunal de première instance de Bruxelles fastslog, at der som led i tvisten mellem Corman og O. B. E. A. krævedes en fortolkning af artikel 5, stk. 1, tredje led, i forordning nr. 649/78.

Ved dom af 8. maj 1985 udsatte retten derfor sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 5, stk. 1, tredje led, i Kommissionens forordning nr. 649/78 af 31. marts 1978 fortolkes således, at det ud fra ordningens formål er lovligt at emballere det koncentrerede smør i bægere à 250 g med et gennemsigtigt plastiklåg, gennem hvis øverste del de i forordningen angivne benævnelser fremtræder, idet de er påtrykt et stykke papir, der er anbragt oven på selve smørret inden i bægeret?«

2. I medfør af artikel 20 i statutten for Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg af sagsøgeren i hovedsagen, SA Nicolas Corman et fils, ved advokaterne G. Vandersanden og L. Defalque, Bruxelles, af sagsøgte i hovedsagen, Office belge de l'économie et de l'agriculture, ved advokat Fruy, Bruxelles, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Di Sorasio, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, besluttet at henvise sagen til fjerde afdeling.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Imidlertid anmodede Domstolen Kommissionen om skriftligt at fremlægge oplysninger vedrørende den praksis, andre virksomheder i de forskellige medlemsstater følger med hensyn til det af den nationale ret forelagte spørgsmål.

Kommissionen har efterkommet anmodningen inden for den fastsatte frist.

II — Skriftlige indlæg for Domstolen

1. Sagsøgeren i hovedsagen, som er sagsøgt med hensyn til modkravet, selskabet Corman et fils, har bemærket, at den anvendte emballage bestod af tre dele:

— selve plastikbægeret,

— et stykke papir anbragt oven på det koncentrerede smør, og

— et gennemsigtigt plastiklåg, der lukkede bægeret og omsluttede papiret,

samt at de i forordningen angivne benævnelser, der var påtrykt det stykke papir, der var anbragt oven på det koncentrerede smør, kunne læses gennem det gennemsigtige plastiklåg, der lukkede bægeret.

Selskabet har anført, at dets fremgangsmåde var godkendt af forskellige ministerier og af O. B. E. A. uden nogen form for forbehold, og at emballeringen blev gennemført under kontrol af l'Office National du Lait (det belgiske mælkeforsyningskontor) og O. B. E. A. i forening, og at de to organer havde udstedt en attest om, at emballeringen var i overensstemmelse med forordningen.

For så vidt angår fortolkningen af artikel 5, stk. 1, tredje led, i forordning nr. 649/78 har Corman gjort gældende, at O. B. E. A. var enig med EUGFL i, at bestemmelsen må indebære, at de i forordningen angivne benævnelser skal være påført lågets overside, og at det ikke er tilstrækkeligt, at låget er gennemsigtigt, således at benævnelserne, såfremt de er påført et stykke papir, der er anbragt oven på det koncentrerede smør, kan læses derigennem.

Ifølge Corman har O. B. E. A. herved opstillet et krav, der ikke har hjemmel i forordningen, idet der heri nævnes »overside« af smøremballagen og den benævnelse, der skal fremtræde dér, altså i princippet på selve emballagen og ikke på et eventuelt låg, og definitionen af ordet »bæger« ikke nødvendigvis indebærer, at der anvendes et låg.

Corman har anført, at hvis der er anbragt et låg på bægerets overside, hvilket ikke er forbudt, er forordningens betingelser overholdt og forbrugernes interesser varetaget, når de i forordningen angivne benævnelser er fuldt ud læselige, hvilket ikke er blevet bestridt.

Sagsøgeren i hovedsagen har desuden gjort gældende, at det er ubestridt, at selskabet ikke har handlet svigagtigt med hensyn til én eneste af de af selskabet indgåede kontrakter, og at den anvendte emballage gjorde det vanskeligere at handle svigagtigt, idet det ville være lettere at erstatte et låg påført en trykt tekst med et andet end at søge at fjerne et stykke papir, da der herved ville være risiko for at tilsmudse det koncentrerede smør, som papiret er anbragt oven på.

Desuden vil antallet af transaktioner, hvor der kan handles svigagtigt, være langt højere ved anvendelse af en emballage som valgt af Corman, end hvis der anvendes en anden emballering, idet det i førstnævnte tilfælde vil være nødvendigt at fjerne det gennemsigtige låg, aftage det stykke papir, der er anbragt oven på smørret, uden at tilsmudse dette, anbringe et andet stykke papir oven på smørret, og sætte det gennemsigtige låg på bægeret igen, under forudsætning af, at det ikke er blevet beskadiget under en sådan transaktion. I øvrigt fremgår det klart af selve betragtningerne til forordningen, at risikoen for svig bør undgås i forbindelse med markedsføringen i bægere, idet det i betragtning otte hedder, at »det er nødvendigt, at der i alle afsætningsled sikres en sondring mellem smør, der afsættes i henhold til denne forordning, og andet smør; med henblik herpå bør der fastsættes bestemmelser om sammensætningen af koncentreret smør og om, hvorledes det kan skelnes fra andet smør, samt om emballeringen af det koncentrerede smør i små pakker«. Det er herefter klart, at når emballeringen er foretaget i små bægere, er det uden betydning, om benævnelsen »koncentreret smør« er påført et stykke papir, der kan læses gennem et gennemsigtigt låg, eller er påført selve låget.

Endelig fremgår det ifølge selskabet Corman på ingen måde af ordlyden af ordningen, at den obligatoriske benævnelse skal fremtræde på selve bægerets låg og ikke på et stykke papir, som er anbragt oven på det koncentrerede smør, og som kan læses gennem et gennemsigtigt låg.

I den forbindelse har selskabet bemærket, at en modsat opfattelse ville være uden mening, idet den omstændighed, at emballeringen ikke også bestod af det gennemsigtige låg, men kun af det selvklæbende stykke metalliserede stykke papir, ville betyde, at emballeringen var i overensstemmelse med EUGFL's ønsker, idet det metalliserede papir da ville fungere som låg.

På grundlag af ovennævnte bemærkninger har selskabet Corman herefter foreslået, at det forelagte spørgsmål besvares som følger:

»Artikel 5, stk. 1, tredje led, i Kommissionens forordning nr. 649/78 skal fortolkes således, at det ud fra ordningens formål er lovligt at emballere det koncentrerede smør i bægere à 250 g med et gennemsigtigt låg, gennem hvis øverste del de i forordningen angivne benævnelser fremtræder, idet de er påtrykt et stykke papir, der er anbragt ovenpå selve smørret«.

2. O. B. E. A., der er sagsøgt i hovedsagen og sagsøger med hensyn til modkravet, har anført, at man ikke er enig med Corman i, at ordet »på oversiden« grammatisk set knytter sig til grundledet »smør« og ikke til substantivet »bægere«, og at den nederlandske og den tyske version af ordlyden ikke efterlader nogen tvivl på det punkt, idet der heri anvendes formuleringerne »Waarop op de bovenkant« og »auf der Oberseite der Verpackung«.

O. B. E. A. har anført, at selv om ordet bæger i ordbogen er defineret som en »lille beholder til at drikke af uden hverken fod eller hank« og derfor ikke nødvendigvis skal have et låg, er forholdet dog det, at når en sådan lukning anvendes, er bægerets overside det samme som lågets yderside, således at de i forordningen angivne benævnelser skal fremtræde på oversiden og ikke under den.

Ifølge O. B. E. A. er en streng fortolkning af bestemmelsen i overensstemmelse med det dobbelte hensyn, der ligger i, at de formål på den ene side skal nås, der søges tilgodeset ved forordningen, og på den anden side, at det sikres, at princippet om ligebehandling af alle de erhvervsdrivende i Fællesskabet finder anvendelse, og at der ikke kan tillades afvigelser, hvorved de normale konkurrencevilkår ville blive forvredet.

Ifølge O. B. E. A. er en sådan snæver fortolkning af artikel 5, stk. 1, tredje led, ikke i strid med proportionalitetsprincippet, idet hensynet til formålet med forordning nr. 649/78, som er at skabe nye afsætningsmuligheder for smør ved at fremme anvendelsen af smør i husholdningen på bekostning af andre fedtstoffer må kræve, at smørret, lige indtil det forbruges, med hensyn til emballering og emballage klart skiller sig ud i forhold til andre former for smør, der udbydes på markedet i medlemsstaterne, såvel for forbrugerne som for de instanser, hvem det er pålagt at kontrollere, at smørret anvendes i overensstemmelse med formålet.

O. B. E. A. har anført, at den fremgangsmåde, Corman har anvendt, fremmer mulighederne for svig, idet det er mindre omkostningskrævende at erstatte eller endog helt fjerne det metalliserede mellemlægspapir end at ombytte det låg, der lukker bægeret, og har peget på, at selskabet Corman har indrømmet, at det til en tysk grossist har solgt et parti smør, som det havde købt til nedsat pris inden for rammerne af forordning nr. 649/78, i hvilken forbindelse det havde ombyttet det oprindelige mellemlægspapir med et andet metalliseret stykke papir, som var påtrykt de benævnelser, de tyske myndigheder krævede.

Endelig har O. B. E. A. bestridt Corman's bemærkning om, at man havde godkendt den emballering, Corman havde valgt, og har hævdet, at den omstændighed, at Corman teknisk ikke havde mulighed for at anvende en anden lukning, indebar, at selskabet nødvendigvis måtte vælge den fremgangsmåde, det siden anvendte.

O. B. E. A. har herefter foreslået, at det forelagte spørgsmål besvares som følger:

»Artikel 5, stk. 1, tredje led, i Kommissionens forordning nr. 649/78 af 31. marts 1978 skal fortolkes således, at det ikke er i overensstemmelse med forordningen at emballere det koncentrerede smør i bægere

à 250 g med et gennemsigtigt plastiklåg, gennem hvis øverste del de i forordningen angivne benævnelser fremtræder, idet de er påtrykt et stykke papir, der er anbragt ovenpå selve smørret inden i bægeret«.

3. Kommissionen har først anført, at den i forbindelse med afslutningen af EUGFL-regnskaberne og de kontakter, der var mellem dens tjenestegrene og O. B. E. A., indtog det standpunkt, at den af Corman anvendte emballeringsmetode indebar en risiko for svig, og at den ved udstedelsen af beslutningerne af 8. februar 1984 om afslutningen af de af Belgien fremlagte regnskaber for regnskabsårene 1978 og 1979 for de omtvistede transaktioners vedkommende afviste, at den frigivelse af sikkerhed, der var sket, påhvilede EUGFL, idet den henviste til forordning nr. 649/78.

I sit indlæg har Kommissionen endvidere fremhævet formålene med forordning nr. 649/78 og de midler, der skulle anvendes for at nå dem. Den har bemærket, at forordningen er en af mange foranstaltninger, der har til formål at fremme afsætningen af mejeriprodukter og navnlig af smør. Medlemsstaterne kan således meddeles tilladelse til at afsætte begrænsede mængder smør fra interventionslagre til nedsat pris samt yde støtte til smør, der har været oplagret privat, med et beløb svarende til prisnedsættelsen for interventionssmør (artiklerne 1-3).

Den således ydede økonomiske fordel bør ifølge Kommissionen give sig udslag helt ned i detailleddet (artikel 10), således at den faktisk kommer forbrugeren til gode.

Med henblik på at nå de således fastsatte formål er det derfor vigtigt, at det smør, der sælges til nedsat pris, ikke kan anvendes til andre formål.

Kommissionen har bemærket, at forordning nr. 649/78 indeholder to grupper af bestemmelser, som skal sikre en forskriftsmæssig anvendelse af det subventionerede produkt helt frem til det stadium, hvor produktet endeligt forbruges.

— Den første gruppe af bestemmelser vedrører forpligtelsen til at lade det smør, der er købt til nedsat pris, eller for hvilket der ydes støtte i forbindelse med smeltningen, koncentrere (artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2), hvilket indebærer, at det herved fremkomne produkt ikke har den for smør karakteristiske smag, og at dets konsistens er forskellig fra smørs, og ser krystallinsk ud, hvorfor det bliver lidet egnet til at forbruges uden forudgående iblanding af andre stoffer.

— Den anden gruppe bestemmelser er dels dem, hvorefter der i forbindelse med koncentreringsprocessen skal iblandes sporstoffer, der let kan afsløres ved en kemisk analyse (artikel 5, stk. 2), dels de bestemmelser, der indeholder særlige betingelser med hensyn til emballeringen og emballagen. Kommissionen har her navnlig anført, at det udlagrede smør indtil dets forarbejdning til koncentreret smør skal forblive i sin originalemballage og bære angivelsen »smør, bestemt til forarbejdning til koncentreret smør (forordning (EØF) nr. 649/78)« (artikel 9, stk. 1 og 2), og at det koncentrerede smør skal »forhandles og emballeres i bægere à 250 g« (konkret 500 g), jfr. artikel 5, stk. 1, tredje led, og at det således i bægere emballerede koncentrerede smør helt frem til detailleddet skal forblive i emballage, der er påført den samme angivelse som bægerne, dvs. henvise til forordning nr. 649/78 (artikel 9, stk. 3).

Kommissionen har anført, at overholdelsen af samtlige de pågældende betingelser blandt andet er sikret ved en kontrol på

stedet under hele den proces, hvor smørret forarbejdes til koncentreret smør, og hvor det koncentrerede smør emballeres i bægere (artikel 7), og de nævnte transaktioner skal finde sted senest fire uger fra den dag, hvor interventionssmørret overtages, eller køberen har fået et modtagelsesbevis fra underskriveren af den private oplagringskontrakt (artikel 4).

Kommissionen har tilføjet, at efter at emballeringen har fundet sted, er smørret undergivet toldkontrol eller en administrativ kontrol, der omfatter hele perioden fra udlagringen og indtil detailhandelens overtagelse af det (artikel 6), og at enhver, der ligger inde med smør eller koncentreret smør, skal føre et særligt regnskab (artikel 8).

Kommissionen har anført, at der i tilfælde af, at en af forordningens bestemmelser ikke overholdes, er følgende sanktioner:

— manglende udbetaling af støtte vedrørende privat oplagret smør (artikel 3, stk. 3), idet støtten kun udbetales mod forelæggelse af bevis for, at betingelserne angående kontrollen er blevet opfyldt helt frem til det tidspunkt, hvor det er fastslået, at produktet er anvendt som foreskrevet (artikel 6, stk. 3, litra b), medmindre der foreligger force majeure (artikel 6, stk. 3, litra a).

— Fortabelse af den sikkerhed, der er stillet inden overtagelsen, såfremt der er tale om interventionssmør solgt til nedsat pris (artikel 2, stk. 3).

For så vidt angår ordningens økonomiske betydning har Kommissionen oplyst, at den fremgår af forskellen mellem på den ene side købsprisen for det koncentrerede smør, for hvilket der er ydet subvention (prisnedsættelse eller støtte) i henhold til forordning nr. 649/78 og på den anden kostprisen for det samme produkt fremstillet uden støtte på grundlag af almindeligt smør, og at prisforskellen anddrager ca. 207 ECU/100 kg, alt efter om produktet er subventioneret eller ej.

Efter Kommissionens opfattelse er en sådan fordel så betydelig, at de erhvervsdrivende har en økonomisk interesse i at anvende det koncentrerede smør til andre formål end de i EF-ordningen foreskrevne.

Kommissionen har desuden bemærket, at det med bestemthed må antages, at de betingelser, der i forordning nr. 649/78 er angivet med hensyn til emballeringen, er væsentlige med henblik på at undgå, at det koncentrerede smør anvendes til andre formål end de foreskrevne. Fra det tidspunkt, hvor der ikke længere foretages kontrol på stedet, dvs. under koncentrations- og emballeringsprocesserne, er den fysiske differentiering af produktet — ud over toldkontrollen og den administrative kontrol — ifølge Kommissionen sikret i kraft af den helt specielle emballering. Enhver fravigelse af de på det punkt angivne betingelser, hvorved den ønskede synlige differentiering bliver mindre, må antages at være i strid med den fællesskabsretlige bestemmelse og med dennes vigtigste formål, hvorefter det skal undgås, at produktet anvendes i strid med det ønskede.

Med hensyn til besvarelsen af det forelagte spørgsmål har Kommissionen fastholdt, at den emballering, Corman har anvendt, ikke er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 5 i forordning nr. 649/78. Selve bestemmelsens ordlyd er tilstrækkelig klar til, at det må antages, at det er bægerets overside, som skal være påført de fastsatte benævnelser.

Kommissionen har nærmere anført, at som følge af den af Corman anvendte emballering kunne selve benævnelsen af produktet, således som den fremgår af angivelsen »koncentreret smør til husholdningsbrug«, forsvinde helt og holdent ved den blotte fjernelse af det stykke papir, der er anbragt under bægerets låg; selv om en sådan arbejdsgang på grund af emballagens størrelse vil medføre yderligere omkostninger, er den økonomiske fordel så høj, at risikoen for svig er reel.

Kommissionen har desuden bemærket, at Domstolen, bl. a. i forbindelse med sager anlagt af medlemsstaterne til prøvelse af beslutninger om afslutning af EUGFL-regnskaber, ifølge Kommissionen i alle dommene har fastslået, at alle gældende forordningsbestemmelser må anvendes strengt, og at Domstolen ikke har tillagt det betydning, om de anvendte foranstaltninger er effektive eller hensigtsmæssige, når de ligner, men ikke fuldt ud svarer til de foranstaltninger, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne (jfr. dom af 14. januar 1981, Tyskland mod Kommissionen, sag 819/79, Sml. s. 21, særligt præmisserne 8 og 10, på s. 34 og 35).

Kommissionen har tilføjet, at med hensyn til spørgsmålet om fortolkning af fællesskabsretlige regler om betingelserne for at yde de erhvervsdrivende støtte for en landbrugsvare inden for rammerne af de fælles markedsordninger, har Domstolen særligt understreget, at sådanne bestemmelser må fortolkes strengt, idet en vis skønsbeføjelse med hensyn til én eneste af de betingelser, der normalt er opstillet, ville være ensbetydende med en begunstigelse af visse erhvervsdrivende på bekostning af andre og således medføre en konkurrenceforvridning.

Kommissionen har nærmere anført, at Domstolen faktisk i tidligere afgørelser klart har afvist, at en medlemsstat via en vid fortolkning af gældende bestemmelser kan begunstige de erhvervsdrivende i denne stat, som derfor undergives mindre strenge betingelser end dem, der gælder for erhvervsdrivende i andre medlemsstater (dom af 7. februar 1979, Nederlandene mod Kommissionen, sag 11/76, Sml. s. 245, særlig præmis 9, på s. 279, og af 18. februar 1979, Tyskland mod Kommissionen, sag 18/76, Sml. s. 343, særlig præmis 8, på s. 384).

Sagt i bredere vendinger vil en vid fortolkning af de fællesskabsretlige bestemmelser, selv om den ikke er begrænset til det tilfælde, hvor en medlemsstat efterfølgende fritager visse erhvervsdrivende fra at overholde én af de i ordningen fastsatte betingelser, ifølge Kommissionen netop være i strid med princippet om ligebehandling. Den har anført, at medmindre der er tale om rent formelle betingelser, hvis overholdelse hverken medfører betydelige omkostninger eller byrder for de erhvervsdrivende som helhed, vil enhver lempelse af de forpligtelser, der påhviler enkelte af dem, begunstige dem urimeligt i forhold til de erhvervsdrivende, som har påtaget sig at gennemføre den samme form for transaktioner og faktisk har truffet de fornødne foranstaltninger med henblik på at overholde de fastsatte betingelser.

I den foreliggende sag er det efter Kommissionens opfattelse klart, at bestemmelserne i forordning nr. 649/78 om emballering ikke er rent formelle, og at virksomheder, der involverer sig i de nævnte transaktioner, må råde over de nødvendige anlæg og det nødvendige udstyr for at sikre, at emballeringen er i overensstemmelse med forordningen.

Kommissionen har i øvrigt understreget, at Domstolen i sin praksis har fremhævet, at fællesskabsbestemmelser om ydelse af subventioner ved anvendelse af landbrugsvarer inden for rammerne af fælles markedsordninger skal fortolkes ud fra deres formål, navnlig med henblik på at sikre, at produktet anvendes i overensstemmelse med det fastsatte formål. Domstolen har udtrykkeligt udtalt sig i den retning med hensyn til en anden af bestemmelserne i forordning nr. 349/73, der blev erstattet af forordning nr. 649/78 (dom af 29. april 1982, Pommerehnke m. fl. mod Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung, forenede sager 66 og 99/81, Sml. s. 1363), idet Domstolen fastslog, at fortolkningen af de i forordningen fastsatte betingelser måtte foretages med henblik på »helt at udelukke,

at det koncentrerede smør anvendes i strid med den endelige bestemmelse« (præmis 14), hvor Domstolen skulle fortolke en bestemmelse, der i modsætning til ordlyden af forordning nr. 649/78 ikke var helt klar.

Ifølge Kommissionen må bestemmelsen derfor fortolkes som af Kommissionen foreslået, ikke mindst fordi den i den foreliggende sag omtvistede bestemmelse, artikel 5, stk. 1, tredje led, i forordning nr. 649/78, er klar.

Kommissionen har herefter foreslået, at det af Tribunal de Première Instance de Bruxelles forelagte spørgsmål besvares som følger:

»Artikel 5, stk. 1, tredje led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 649/78 skal fortolkes således, at den eller de benævnelser, der fremtræder på det bæger, der indeholder det koncentrerede smør, skal være påført bægerets overside og ikke et stykke papir, der er anbragt under bægerets låg«.

III — Kommissionens svar på Domstolens anmodning om oplysninger

Kommissionen har oplyst, at med hensyn til det salg af koncentreret smør, der var givet tilladelse til og gennemført i Frankrig, Irland og Det forenede Kongerige, var den obligatoriske benævnelse, som skal fremtræde på bægrene med koncentreret smør (hhv. »Beurre concentré pour la cuisine« og »Butteroil for cooking«) faktisk påført de anvendte emballagers låg samt på den brede yderside for så vidt angår de produkter, der blev afsat i Frankrig og i Det forenede Kongerige, hvor det koncentrerede smør blev markedsført i parallelepipidum-formede »både« à 250 g. For Irlands vedkommende ser det ud til, at der trods den givne tilladelse ikke er solgt koncentreret smør til forbrug.

For så vidt angår det smør, der er solgt i Tyskland, som er det land, hvor afsætningen af koncentreret smør er størst, er hovedparten af den mængde, der var givet tilladelse til at sælge, blevet behandlet og emballeret i landet, og der har ikke vist sig problemer hverken med hensyn til de i forordningen fastsatte betingelser vedrørende emballeringen og præsentationen af det koncentrerede smør, således som det fremgår af de oplysninger, Kommissionens tjenestegrene har modtaget, og hvori det er nævnt, at den obligatoriske benævnelse (»Butterschmalz« eller »Buttereinfett«) faktisk var påført emballagernes låg.

For Belgiens vedkommende har Kommissionen oplyst, at en meget lille del af de tilladte mængder er behandlet og emballeret i landet. Ifølge de oplysninger, O. B. E. A. mundtligt har givet Kommissionens tjenestegrene, er der tale om ca. 200 tons smør, som er bragt på markedet af tre forskellige virksomheder, herunder SA Nicolas Corman. Kommissionen har bemærket, at den ikke har modtaget oplysninger, som kan rejse tvivl med hensyn til, om forordningens bestemmelser vedrørende emballering ikke fuldt ud er overholdt af de to andre belgiske virksomheder.

C. Kakouris
Refererende dommer